

výsledkov dokazovania, a to výpovedi svedkov v rozsudku menovaných za dokázané, že uvedená firma bola podľa podstaty inkasačným podnikom.

Citovaným usnesením najvyššieho súdu bolo ďalej nariadené zistiť, či v konkrétnom prípade bol obvinený advokát oprávnený prevziať zastupovanie menovanej firmy.

Obvinený popiera po objektívnej stránke, že ním vymáhaná pohľadávka proti I. P. u okresného súdu v B. bola na oko postúpená a že išlo len o inkaso, lebo to by sa dalo vraj zistiť len po preskúmaní obchodných kníh menovanej firmy. Disciplinárny súd zistil však na základe výsledku vyšetrovania túto povahu vymáhanej pohľadávky ako inkasa, lebo podľa výpovedi vyslechnutých svedkov menovaná firma sbierala pohľadávky od obchodníkov a živnostníkov na inkaso a z pripojených civilných spisov je zrejmé, že žalovaná v tomto spore popierala cesiu a oprávnenie firmy k žalobe, že žalujúca firma námietky ani nepopierala a dala sa odsúdiť k zaplateniu útrat žalovanej.

Po subjektívnej stránke namietal obvinený, že neznal pomery medzi cedentom a cesionárom a že nemal ani povinnosti tento pomer skúmať. Obvineného stihá však disciplinárna vina nielen v prípade úmyselného porušenia povinností uložených mu obežníkom advokátskej komory č. 141/1931-I, ale i v prípade hrubej nedbalosti. Zo spisov plynie, že obvinený zastupoval menovanú firmu vo viacej prípadoch a že už pred vydaním citovaného obežníka podal žiadosť za vydanie platebného príkazu proti J. K. u okresného súdu v B., a že i táto vec bola predmetom disciplinárneho pokračovania pre podozrenie porušenia citovaného obežníka. Obvinený po vydaní zmieneného obežníka mal teda povinnosť sa presvedčiť pri prevzatí zastupovania menovanej firmy vo veci proti I. P., nejde-li tu o púhe inkaso, a to tým viac, keď bolo známe medzi právotármi, že menovaná firma sbiera požiadavky na inkaso, obvinený, ktorý bol v spojení s touto firmou, túto vlastnosť firmy akiste dobre znal a bol už zo skoršieho zastupovania tejto firmy vo veci proti J. K. upozornený, že firma je inkasačným podnikom. Keď teda obvinený pred prevzatím zastupovania sa nepresvedčil o povahe pohľadávky v konkrétnom prípade, stihá ho hrubá nedbalosť a bolo teda správne uznané na jeho vinu.

Čís. 244 dis.

Nie je vecou disciplinárneho pokračovania skúmať a riešiť, či prednes pozastaveného tvrdenia v opravnom prostriedku bol potrebný v záujme strany, obvineným advokátom zastúpenej.

Obvinenému advokátovi neľze klásť za vinu, že by svojim konaním poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a tým sa stal nehodným úcty a dôvery, keď, opierajúc sa o informáciu svojho klienta, uviedol pozastavené tvrdenie v opravnom prostriedku preto, aby vyvrátil základy napadnutého rozhodnutia.

(Rozh. zo dňa 18. marca 1935, Ds III 95/34.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. Š. F., advokátovi v L., následkom odvolania, podaného obvineným advokátom proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 3. novembra 1934, vyhovel odvolaniu obvineného, zmenil napadnutý rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice v časti, týkajúcej sa odsúdenia obvineného pre disciplinárne previnenie podľa § 68, lit. b) adv. por. a sprostil obvineného obžaloby pre toto previnenie; ináč ostal rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice nedotknutý.

Dôvody:

Odvolaniu obvineného advokáta neľze odopreť oprávnenie.

Disciplinárny súd prvej stolice vychádzal z predpokladu, že sa v tomto prípade advokáti v z á j o m n e u r á ž a l i, prehliadol však, že v spore, vedenom pred krajským súdom v K. pod č. Cka 383/29 Dr. Štefan B. ako svedok pri vypočutí u súdu udal, že je advokátskym kandidátom; ďalej prehliadol, že žalujúcu stranu zastupovali advokáti Dr. P a v e l B. a Dr. E. Z., resp. neskoršie tento poslednejší advokát sám; že Dr. Štefan B. vystupoval len výnimečne pri ústnom pojednávaní ako substituujúci advokátsky kandidát, že ináč v spore bol vypočutý jednak ako svedok, jednak ako strana a že všetky podania podpisoval advokát Dr. Z. ako zástupca žalujúcej strany. Nešlo tu tedy so strany obvineného advokáta Dra Š. F. o v z á j o m n é nadávanie a urážanie Dr. Štefana B. ako advokáta.

Ďalej z obsahu pozastaveného výroku tohoto obvineného plynie, že nešlo tu vôbec o nadávku, ale o tvrdenie určitých skutočností, týkajúcich sa účinkovania Dr. Štefana B. ako člena správy žalujúcej účastinárskej spoločnosti v spojení so zmienkami, ktoré jej odovzdal žalovaný L. K.

Obvinený advokát Dr. Š. F. hájil sa tak, že dotyčné okolnosti uviedol v dovolacej žiadosti na základe informácie svojho klienta L. K., pokiaľ to považoval za nutné k preukázaniu, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je mylný.

Disciplinárny súd prvej stolice dal o tom vypočuť L. K. ako svedka a tento potvrdil v celosti obhajobu obvineného a najmä aj to, že obsah uvedených tvrdení zodpovedá pravde. Disciplinárny súd prvej stolice však uznal, že obvinený advokát Dr. F. nemal použiť týchto tvrdení v dovolacej žiadosti, lebo nesúvisely s vecou, ani ich uvedenie v dovolacej žiadosti nebolo v záujme strán, ale že obvinený mal po prípade podľa úpravy žalovaného K. podať proti Dr. Š. B. trestné oznámenie.

Najvyšší súd nesúhlasí s názorom disciplinárneho súdu prvej stolice, že by tu bol prípad § 68, lit. b) adv. por. Zo spisov uvedeného sporu, najmä z prípravných spisov strán, z výpovede svedka Dr. Štefana B. a z rozsudku prvostupňového súdu v tom spore vyneseneho plynie, že Dr. Štefan B. bol členom správy žalujúcej účastinárskej spoločnosti od jej založenia až do roku 1929, že vyplácal v mene tejto spoločnosti žalovanému K. peniaze a prevzal sporné zmenky. Prvostupňový súd v civilnom spore zamietol žalobu a v odôvodnení, hodnotiac nepriaznive výpoveď Dr. Štefana B., nezistil údaj, že žalovaný prevzal protihodnotu odovzda-

ných zmeniek. Odvolací súd v civilnom spore zmenil rozsudok prvo-
stupňového súdu a žalobe vyhovel, pri čom, opierajúc sa o znalecký po-
sudok, založený na obchodných knihách, záverečných súvahách a zápis-
niciach žalujúcej spoločnosti, zistil, že zapravotené zmenky boli žalo-
vaným poskytnuté na zaokrytie jeho dlžoby. V odôvodnení svojho roz-
sudku na tvrdenie žalovaného, že bol Dr. Štefanom B. v omyl
uvedený, odvolací súd poznamenal, že aj keď by toto bolo
dokázané, nemôže prísť v úvahu, lebo Dr. B. nie je totožný so žalu-
júcou stranou. Dr. Š. F. v dovolacej žiadosti napadol vierohodnosť kníh
a zápisníc žalujúcej účastinárskej spoločnosti a ďalej uviedol, že Dr.
Štefan B., ktorý peniaze tejto údajnej účastinárskej spoločnosti prema-
nipuloval a ktorý tieto knihy a zápisničné knihy vyrábal, takýmto spô-
sobom chcel zakrývať svoje účinkovanie, že zmeniek svojho času jemu
za tým účelom odovzdaných, aby ich pomocou lákal ľudí k upisovaniu
účasťín, použil k tomu, aby vec predstavil v takom svetle, ako by bol
žalovanému odovzdal na zmenkách uvedené peniaze. Aj v ďalšej časti
dovolacej žiadosti Dr. Š. F., ako zástupca žalovaného, zaoberal sa čin-
nosťou Dr. Štefana B. vo vedení žalujúcej účastinárskej spoločnosti a
jeho výpoveďou v spore a namietal, že knihy a zápisnice, ktoré viedol
Dr. Štefan B., nemaly byť prijaté ako hodnotný dôkaz.

Tento obsah dovolacej žiadosti, vyhotovenej obvineným advokátom
Dr. F., zdá sa nasvedčovať jeho obhajobe, že pozastavené tvrdenie
o osobe Dr. Štefana B. uviedol v úmysle hájiť záujem svojho klienta,
aby uplatnil jeho námietky proti napadnutému rozsudku.

Nie je vecou disciplinárneho pokračovania skúmať a riešiť, či pred-
nesenie pozastaveného tvrdenia v dovolacej žiadosti bolo v záujme strany,
obvineným zastúpenej, nutné; lebo už z toho, čo bolo hore uvedené,
plynie bezpochybne, že neľze obvinenému v tomto prípade klásť za vinu,
že by sa svojím konaním dopustil previnenia podľa § 68, lit. b) adv. por.,
totož, že poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a týmto sa stal
nehodným úcty a dôvery, keď, opierajúc sa o informáciu svojho klienta,
uviedol pozastavené tvrdenie v opravnom prostriedku v tom úmysle, aby
vyvrátil základy napadnutého rozsudku. K tomu sa ešte podotýka, že
v odpovedi na dovoláciu žiadosť, ktorú odpoveď podľa vlastného do-
znania spísal sám Dr. Štefan B., bolo uvedené, že tá istá »p o m l u -
v a« bola už predmetom vyjadrení strán behom sporu u krajského súdu
v K. a že Dr. Štefan B. sa o tejto pomluve vyjadril tak, že je to »židovský
fígeľ osočovať niekoho bez dokazovania pred trestným súdom«.

Z obsahu spisov tejto disciplinárnej veci treba usudzovať, že Dr.
Štefan B. neuznal za potrebné postarať sa o to, aby pozastavené tvrdenie
bolo predmetom trestného pokračovania a že ani nepodal hneď discipli-
nárne oznámenie, ale o potrestanie Dr. Š. F. v disciplinárnom pokračovaní
žiadal až 5 mesiacov neskôršie, a to len keď bol vzatý na zod-
povednosť pre svoj výrok proti Dr. Š. F.

Čís. 245 dis.

**Nelze spatrovať nedovolené zastupovanie dvoch strán v tej istej
alebo súvislej veci v smysle § 47 adv. por., jestliže advokát, zmocnenec**